

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (második tanács)

2009. február 19. *

A C-62/08. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hof van Cassatie (Belgium) a Bírósághoz 2008. február 18-án érkezett, 2008. február 7-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **UDV North America Inc.**

és

a **Brandtraders NV**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök (előadó), J.-C. Bonichot, K. Schieman, P. Küris és L. Bay Larsen bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
hivatalvezető: R. Grass,

miután a kérdést előterjesztő bíróságot értesítette, hogy eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-ának második bekezdése alapján indokolt végzéssel kíván határozni,

miután az alapokmányának 23. cikkében meghatározott érdekelteket felkérte, hogy adják elő esetleges észrevételeiket,

a főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- ¹ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (2) bekezdése d) pontjának értelmezésére irányul.

- 2 A kérelmet az UDV North America Inc. (a továbbiakban: UDV), egy stamfordi (Egyesült Királyság) székhelyű társaság és a Brandtraders NV (a továbbiakban: Brandtraders), egy Zeebrugge-i (Belgium) székhelyű társaság között, a Smirnoff Ice közösségi védjegy – amelynek az UDV a jogosultja – Brandtraders által történő használata tárgyában terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 A 40/94 rendelet hetedik preambulumbekkezdése értelmében:

„[...] a közösségi védjegy által nyújtott oltalom – amelynek rendeltetése különösen annak biztosítása, hogy a védjegyet hordozó áru vagy a védjegy alatt nyújtott szolgáltatás a védjegyjogosulttól származik – a védjegy és a megjelölés, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások azonossága esetén feltétlen; [...] az oltalom a megjelölés és a védjegy, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások hasonlósága esetére is kiterjed; [...] az összetéveszthetőséggel összefüggésben a hasonlóság fogalmát értelmezni kell; [...] az összetéveszthetőség, amelynek értékelése számos tényezőtől – különösen a védjegy piaci ismertségétől, attól a képzettársítástól, amelyet a használt vagy a védjegyként lajstromozott megjelölés előidézt, valamint a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékétől – függ, az oltalom szempontjából különös feltételt képez.”

4 A 40/94 rendeletnek „A közösségi védjegyoltalom tartalma” című 9. cikke előírja:

„(1) A közösségi védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

- a) a közösségi védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;
- b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a közösségi védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a közösségi védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint a megjelölés és a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez;
- c) a közösségi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz nem hasonló árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, feltéve, hogy a közösségi védjegy a Közösségben jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a közösségi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.

(2) Az (1) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen

- a) a megjelölés elhelyezése az árun vagy csomagolásán;
- b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy nyújtása a megjelölés alatt;
- c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;
- d) a megjelölés használata az üzleti iratokon vagy a reklámozásban.

[...]"

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 5 Az UDV a Smirnoff Ice közösségi védjegy jogosultja. Ezt a védjegyet a 001540913 számon 2000. március 6-i hatállyal lajstromozták a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33. osztályba tartozó „Alkoholtartalmú italok, lepárolt alkoholok és likőrök” termékekre vonatkozóan.
- 6 A Brandtraders működtet egy internetes oldalt (a továbbiakban: internetes oldal), ahol a tagtársaságok eladóként vagy vevőként hirdetést helyezhetnek el névtelenül, és amelyen – szintén névtelenül – megtárgyalhatják az ügyleteket, és az ezen az oldalon szereplő általános feltételeknek megfelelően esetlegesen megállapodást köthetnek.
- 7 Nem tagok is látogathatják az internetes oldalt, ahol megtekinthetik az eladásra és a vételre vonatkozó felhívásokat, azonban az áruk helyéről és az értük kért árról semmilyen információt nem kapnak.
- 8 Az általános feltételeknek megfelelően, amint a Brandtraders-szel közlik a megállapodás létrejöttét, az az eladó közvetítőjeként bizományosi díj ellenében megköti az adásvételi szerződést a vevővel, tehát a saját nevében, azonban az eladó javára.

- 9 2001. december 11-én egy eladó az internetes oldalon felkínálta a „Smirnoff Ice/24btl/30 cl/5%” megnevezésű terméket, megjelölve az eladó mennyiséget, és azt, hogy az ún. „T1” vámstátuszú, azaz a külső, közösségi árutovábbítási eljárásban részt vevő árukról van szó.
- 10 2001. december 13-án az UDV kérelmére egy bírósági végrehajtó jegyzőkönyvet készített, amely a nem tagok számára hozzáférhető formában tartalmazta az internetes oldal teljes másolatát, így a szóban forgó áruk eladására való felkínálását.
- 11 2001. december 19-én az UDV által egyoldalúan benyújtott, a jogsértés megszüntetésére irányuló kérelemre a voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel (a brüsszeli kereskedelmi bíróság elnöke) végzésével arra kötelezte a Brandtraderst, hogy az érintett áruk állapotát megőrizze, és e tilalom megszegéséért 500 euró bírságot helyezett kilátásba minden termék után, amelynek megváltoztatják a helyét. Ez a végzés kijelölt továbbá egy szakértőt az állítólagos jogsértés részletesebb meghatározása érdekében.
- 12 Amint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és az ügy irataiból kiderül, az alapjogvita tényállása különösen a szakértői jelentés alapján a következőképpen került megállapításra ezt követően.
- 13 Az internetes oldalon elhelyezett eladásra való felkínálását követően a Hillyard Trading Ltd (a továbbiakban: Hillyard), egy gibraltári székhelyű társaság megállapodott a Checkprice UK Ltd-vel (a továbbiakban: Checkprice), egy norwichi (Egyesült Királyság) székhelyű társasággal Fokvárosból (Dél-Afrika) származó, 3040 darab, egyenként 24 üveg Smirnoff Ice-t tartalmazó karton ez utóbbi számára történő eladása tárgyában.

- 14 2001. szeptember 3-án a Brandtraders a saját nevében, de a Hillyard javára adásvételi szerződést kötött a Checkprice-szal, átvéve azokat az adásvételi feltételeket, amelyekben a Hillyard és a Checkprice megállapodásra jutottak, és egyben egy levelet küldött a Hillyardnak, megerősítve a szerződés megkötését. Ebben a megerősítő levélben szerepelt a Smirnoff Ice védjegy, azonban az adásvételi szerződésben nem. A fenti levélben azt is kijelentették, hogy a Brandtraders a saját nevében, azonban az eladó javára járt el.
- 15 2001. október 15-én a Brandtraders 2846 karton nem vámkezelt árut számlázott ki a Checkprice-nak, mivel 194 karton a kirakodás során megsérült. Ez a számla a Brandtraders bizományosi díjával megnövelt adásvétel összegét tartalmazta. Megemlíttette a Smirnoff Ice védjegyet.
- 16 A számla 2001. október 22-i kifizetését követően a Felixstowe-i (Egyesült Királyság) kikötőben kirakodott árut a Checkprice rendelkezésére bocsátották. Ezt követően azokat szabad forgalomba bocsátották.
- 17 A Hillyard által 2001. október 29-én a megsérült kartonokra vonatkozóan kiadott jóváírási értesítés átvételét követően a Brandtraders 2001. október 30-án kifizette azt a számlát, amelyet a Hillyard 2001. szeptember 18-án küldött neki az érintett termékekre vonatkozóan. Ez a számla megemlíttette a Smirnoff Ice védjegyet.
- 18 2001. december 28-án az UDV a voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel mint ideiglenes intézkedést elbíráló bíróság előtt jogsértés megszüntetésére irányuló eljárás keretében beperelte a Brandtraderst.

- 19 A 2002. április 19-i végzéssel ezt a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak nyilvánították.
- 20 E – kontradiktórius eljárás nyomán hozott – végzés szerint a Brandtraders megsértette a 40/94 rendelet 9. cikkének (1) és (2) bekezdését, először is azért, mert 2001. szeptember 3-án a Hillyardtól egy szállítmánynyi Smirnoff Ice-t vásárolt, amelyet eladott a Checkprice-nak, továbbá azért, mert internetes oldalán előzetesen reklámozta ezt az ügyletet, és végül azért, mert 2001. december 13-án újból reklámozott ilyen ügyletet ezen az oldalon. Elkövetett jogsértésenként 100 euró bírság fizetésnek terhe mellett eltiltotta továbbá a Brandtraderst a jogsértések megismétlésétől.
- 21 A fenti végzéssel szembeni fellebbezés elbírálása során a hof van beroep te Brussel (brüsszeli fellebbviteli bíróság) 2003. szeptember 23-i ítéletével hatályon kívül helyezte a végzést, és mint megalapozatlant elutasította az UDV által benyújtott, a jogsértés megszüntetésére irányuló kérelmet.
- 22 A fenti bíróság elsősorban úgy határozott, hogy az árunak a Felixstowe-i kikötőben a Brandtraders logisztikai partnere által történő kirakodása semmiképp nem minősül a Smirnoff Ice védjegy ez utóbbi általi használatának.
- 23 A hof van beroep te Brussel szerint másodsorban - mivel az internetes oldalon szereplő kifejezéseket nem a Brandtraders helyezte el, és mivel ez a társaság egyébiránt semmilyen befolyással sem rendelkezik az ezen az oldalon elhelyezett eladásra való felkínálásokat illetően - az alapjogvitában szereplő Smirnoff Ice védjeggyel rendelkező áru eladására való felkínálása nem tudható be ennek a társaságnak. A fenti bíróság ebből

azt a következtetést vonta le, hogy jelen esetben nem valósult meg a 40/94 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében a használat.

24 Harmadsorban, a Smirnoff Ice védjegynek a Brandtraders üzleti irataiban, különösen a megerősítő levélben és a számlákon való megemlítését illetően a hof van beroep te Brussel úgy ítélte meg, hogy az a gazdasági tevékenység körében történő használatnak minősül, amelyre egyébiránt a Közösség területén került sor, még ha adott esetben az áruk nem is találhatók itt.

25 E bíróság szerint azonban, mivel a Brandtraders érdekelt félként nem használta az alapügyben szereplő védjeggyel azonos megjelölést olyan áruk adásvétele során, amelyben maga is szerződő fél volt, mivel egy harmadik fél, jelen esetben az eladó javára járt el, e társaság nem használta ezt a megjelölést a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének b) pontja szerinti értelemben.

26 Az UDV arra hivatkozva kezdeményezett fellebbezést a Hof van Cassatie (Semmítőszék) előtt a 2003. szeptember 23-i ítélettel szemben, hogy – a hof van beroep te Brussel ítéletétől eltérően – a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (2) bekezdése d) pontjának alkalmazása nem követeli meg, hogy az érintett harmadik fél, jelen esetben a kereskedelmi közvetítőként eljáró Brandtraders a saját javára járjon el, és/vagy a szóban forgó megjelölést érdekelt félként használja olyan áruk adásvétele során, amelyben maga is szerződő fél volt, ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a fenti rendelkezések értelmében használta a megjelölést.

- 27 E körülmények között a Hof van Cassatie úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Szükséges-e egy megjelölésnek a [...] 40/94[...] rendelet 9. [cikke] (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének d) pontja értelmében vett használatához, hogy [ezen] rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett harmadik fél („bárki”)

a) a megjelölést saját javára használja?

b) a megjelölést érdekelt félként használja áruk értékesítése során, amelyben ő maga is szerződő fél?

2) Tekinthető-e a közvetítő, aki saját nevében, de nem saját javára jár el, harmadik félnek, aki a megjelölést a hivatkozott rendelkezések értelmében használja?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 28 Mivel a Bíróság úgy véli, hogy a kérdésekre adandó válasz nem enged teret semmilyen ésszerű kétségnek, eljárási szabályzata 104. cikke 3. §-a második albekezdésének

megfelelően értesítette a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy indokolt végzés útján kíván határozni, és felkérte a Bíróság alapokmányának 23. cikkében megjelölt érdekelteket, hogy nyújtsák be esetleges vonatkozó észrevételeiket.

29 A Bíróság kérésére adott válaszában az UDV nem emelt semmilyen kifogást az ellen, hogy a Bíróság indokolt végzés útján határozzon. Az Egyesült Királyság e felkérésre válaszul jelezte, hogy nem kíván vonatkozó észrevételt benyújtani.

30 A kérdést előterjesztő bíróság kérdéseivel lényegében azt kérdezi, hogy a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének d) pontja értelmében vett „használat” fogalma kiterjed-e egy olyan helyzetre, mint amilyen az alapügyben szerepel, amelyben egy kereskedelmi közvetítő, aki saját nevében, azonban az eladó javára jár el, és ezért nem minősül olyan adásvételben érdekelt félnek, amelyben maga is szerződő fél, üzleti irataiban a közösségi védjeggyel azonos megjelölést használ olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.

31 Elsőként meg kell előzetesen állapítani, hogy a Brandtradersnek felrótt egyik jogsértés, amelynek alapján a hof van beroep te Brussel akképp határozott, hogy a Smirnoff Ice védjegynek az internetes oldalán abban a formában történő használata, ahogyan az az alapügyben szereplő eladásra való felkínálásban szerepelt, nem tudható be a Brandtradersnek, és ezért nem minősül „használatnak” a 40/94 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében, nem tárgya az UDV által a Hof van Cassatie előtt kezdeményezett fellebbezésnek, és következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek sem.

32 Következésképpen nem szükséges megvizsgálni a Brandtraders által az írásbeli észrevételeiben ezen állítólagos jogsértésre vonatkozóan előadott érveket.

- 33 Másodsorban nem kell megvizsgálni a Brandtraders által az írásbeli észrevételeiben a Bíróságnak azon ítélkezési gyakorlatából – különösen C-405/03. sz. Class International ügyben 2005. október 18-án hozott ítéletéből (EBHT 2005., I-8735. o.) – fakadó elvekre vonatkozóan előadott érveket sem, amely a külső árutovábbítási eljárás alá vont áruk területére vonatkozik, és tényállása olyan termékeknek lajstromozott védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelöléssel történő eladásra való felkínálásával vagy behozatalával kapcsolatos, amelyre a 40/94 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontja vonatkozik.
- 34 Az alapügyben hivatkozott jogsértés ugyanis egy ilyen megjelölésnek a 40/94 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének d) pontjában szereplő esetre, az üzleti iratokban való használatára vonatkozó tényállásra vonatkozik, amelyre – a hof van beroep te Brussel szerint, és amint a jelen végzés 24. pontjában megállapításra került – a Közösség területén került sor, még ha adott esetben az áru nem is található itt.
- 35 Márpedig – mivel a hof van beroep te Brussel ítéletét e kérdésben nem támadták meg a jogsértés megszüntetésére irányuló fellebbezésben a kérdést előterjesztő bíróság előtt – az ezen előbbi bíróság által elbírált jogkérdést nem érinti a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem.
- 36 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kiderül, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések a Brandtraders által a hof van beroep te Brussel előtt fenntartott, és az ezen bíróság által elfogadott álláspontból erednek, miszerint a Smirnoff Ice védjegynek az e társaság által az üzleti irataiban, különösen a megerősítő levélben és a számlákon történő említése nem minősül egy lajstromozott védjeggyel azonos megjelölés használatának a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (1) bekezdésének d) pontja értelmében, mivel a Brandtraders ezt a megjelölést nem olyan áruk adásvételében érintett félként használt, amelyben maga is szerződő fél, tekintettel arra, hogy egy harmadik fél, jelen esetben az eladó javára járt el.

- 37 Írásbeli észrevételeiben a Brandtraders az alábbi érvelésre alapozta ezt az álláspontját, amely megismétli a hof van beroep te Brussel előtt előadottakat.
- 38 A belga jogban egy olyan közvetítő, mint amilyen az alapügyben szerepel, a saját nevében jár el, azonban egy őt meghatalmazó harmadik személy, jelen esetben az eladó javára. Így amennyiben egy adásvételi szerződésben az eladó javára jár el, nem szerez jogcímet az áru felett.
- 39 Márpedig a Brandtraders – miután úgy ítéli meg, hogy analógia útján a Benelux Bíróság ítélkezési gyakorlatából levezethető az érv – fenntartja, hogy annak érdekében, hogy a védjegy jogosultja kizárólagos joga alapján megtilthassa azt, a lajstromozott védjeggyel azonos megjelölés harmadik fél által történő használata esetében e használatnak a harmadik fél tulajdonában álló dologra kell vonatkoznia.
- 40 Ezért – mivel jelen esetben a fenti megjelölésnek a közvetítő által történő használata a meghatározás szerint nem minősül saját dolognak – a szóban forgó védjegy jogosultja nem tilthatja meg azt saját kizárólagos jogaira hivatkozva.
- 41 Ezt az érvelést el kell utasítani.
- 42 A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 5. cikke (1) bekezdése – amely rendelkezés megegyezik a 40/94 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével, és amelyet ugyanúgy kell értelmezni – értelmében vett „használat” fogalmára vonatkozó állandó bírósági ítélkezési gyakorlatra (lásd különösen a C-206/01. sz. Arsenal Football Club ügyben 2002. november 12-én hozott ítéletet [EBHT 2002., I-10273. o.], a C-245/02. sz. Anheuser-Busch-ügyben 2004. november 16-án hozott ítéletet [EBHT 2004., I-10989. o.], a C-48/05. sz. Adam Opel ügyben 2007. január 25-én hozott ítéletet [EBHT 2007., I-1017. o.], a C-17/06. sz. Céline-ügyben 2007. szeptember 12-én hozott ítéletet [EBHT 2007., I-7041. o.] és a C-533/06. sz. O2 Holdings és O2 (UK) ügyben

2008. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-4231. o.] 57. pontját) tekintettel ahhoz, hogy a kizárólagos jogaira hivatkozhasson egy védjegy jogosultja egy olyan helyzetben, mint amilyen az alapügyben szerepel, és amely a fenti 5. cikk és 9. cikk (1) bekezdése a) pontjának hatálya alá tartozik, tehát a közösségi védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban használja egy harmadik személy, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal, a következő négy feltételnek kell teljesülnie:

- a használathoz a védjegyjogosult nem járult hozzá,
- a használat gazdasági tevékenység keretében történik,
- a használat árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban történik,
- a harmadik fél védjegyként használja ezt a megjelölést, tehát a megjelölés harmadik fél által történő használata sérti vagy sértheti a védjegy funkcióját, különösen azt az alapvető funkcióját, hogy a fogyasztók számára garantálja a termék vagy szolgáltatás származását.

Ezen alkalmazási feltételekre tekintettel nem releváns az a körülmény, hogy a szóban forgó harmadik fél a lajstromozott védjeggyel azonos megjelölést olyan termékekre vonatkozóan használja, amelyek nem a sajátjai, abban az értelemben, hogy nem

rendelkezik felettük semmilyen jogcímmel, és nem jelenti önmagában azt, hogy ez a használat nem tartozik a „használat” fogalma alá a 40/94 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében.

- 44 Legelőször is a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ahhoz, hogy a fenti használatra gazdasági tevékenység körében kerüljön sor, annak gazdasági előnyre törekvő kereskedelmi tevékenység keretében kell történnie, és nem magáncélú használat során (a fent hivatkozott Arsenal Football Club ügyben hozott ítélet 40. pontja).
- 45 Jelen esetben egy olyan gazdasági szereplő, mint a Brandtraders által az alapügyben történő használat nyilvánvalóan gazdasági előnyre törekvő kereskedelmi tevékenység keretében történt.
- 46 Nem vitatott ugyanis, hogy az alapügyben a Brandtraders közreműködött az adásvételi szerződésben, és ezért a közreműködésért díjat kapott. Ezen összefüggések között nem releváns az a körülmény, hogy a közvetítő az eladó javára járt el.
- 47 Ezenfelül világos, hogy az alapeljárásban szereplő használatra árukkal kapcsolatban került sor, mivel – ugyan nem arról az esetről volt szó, hogy harmadik felek áruit a lajstromozott védjeggyel azonos megjelöléssel látták el – a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a használatra „árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban” kerül sor olyankor, ha a harmadik személy a megjelölést úgy használja, hogy az kapcsolatot teremt a fenti megjelölés és a harmadik személy által forgalmazott áruk vagy nyújtott szolgáltatások között, az alapügyben a szóban forgó megjelölésnek az üzleti iratokban való használata formájában (lásd ebben az értelemben a fent

hivatkozott Arsenal Football Club ügyben hozott ítélet 41. pontját és a fent hivatkozott Céline-ügyben hozott ítélet 22. és 23. pontját).

- 48 Mivel ez a kapcsolat fennáll, a továbbiakban nem releváns, hogy a harmadik fél a lajstromozott védjeggyel azonos megjelölést olyan termékek forgalmazása esetén használja-e, amelyek nem a sajátjai, abban az értelemben, hogy nem szerez ezek felett jogcímet azon ügylet során, amelyben közreműködik.
- 49 Nem vitatható továbbá, hogy a fenti megjelölés harmadik fél által olyan helyzetben történő használatát, mint amilyen az alapügy, értelmezhetik úgy a fogyasztók, mint amely azon vállalkozást jelöli, vagy hivatott jelölni, amelytől a harmadik személy áruai származnak, és így azt a benyomást kelti, hogy a gazdasági életben tényleges kapcsolat van ezen áruk és azon vállalkozás között, ahonnan azok származnak (lásd ebben az értelemben az Anheuser-Busch-ügyben hozott ítélet 60. pontját).
- 50 Egy ilyen használattal ugyanis a harmadik fél valójában magának követeli azt az alapvető előjogot, amelyet a védjegy a jogosultja számára biztosít, azaz a szóban forgó megjelölés kizárólagos használatának jogát termékei megkülönböztetése érdekében.
- 51 Ebben az esetben nyilvánvalóan a védjegy védjegykénti használatáról van szó. E tekintetben egyébként nincs jelentősége, hogy erre a harmadik fél által a termék forgalmazása keretében történő használatra egy másik, e termékek felett kizárólagosan jogcímmel rendelkező gazdasági szereplő javára került sor.

52 Végezetül nem vitatott, hogy az alapügyben szereplő megjelölésnek a Brandtraders által történő használatát nem engedélyezte az UDV.

53 Ebből következik, hogy az alapügyben szereplő körülmények között a lajstromozott védjeggyel azonos megjelölés harmadik személy által történő használata a 40/94 rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „használat” fogalma alá tartozik, amennyiben az e fogalom alkalmazásával szemben e rendelkezésben szereplő valamennyi feltétel egyértelműen teljesül.

54 A fentiekre tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 40/94 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének d) pontja értelmében vett „használat” fogalma kiterjed az olyan helyzetre, mint amilyen az alapügyben felmerült, amelyben a kereskedelmi közvetítő, aki saját nevében, azonban az eladó javára jár el, és ezért nem minősül olyan adásvételben érdekelt félnek, amelyben maga is szerződő fél, üzleti irataiban a közösségi védjeggyel azonos megjelölést használ olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.

A költségekről

55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdésének d) pontja értelmében vett „használat” fogalma kiterjed az olyan helyzetre, mint amilyen az alapügyben felmerült, amelyben a kereskedelmi közvetítő, aki saját nevében, azonban az eladó javára jár el, és ezért nem minősül olyan adásvételben érdekelt félnek, amelyben maga is szerződő fél, üzleti irataiban a közösségi védjeggyel azonos megjelölést használ olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a közösségi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal.

Aláírások